

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

به قلم: پرند فرایتاک* و یوهانس پنه کامپ**
برگردان از: حمید بهشتی
۱۴ دسمبر ۲۰۱۵

پول با اخلاق بیگانه است

در ارتباط المان با عربستان سعودی پول با اخلاق بیگانه است. اقتصاد المان علی رغم همجواری قدرتمندان عرب با ترور از آنها پول می ستاند.

بورس عربستان سعودی در ریاض (AP)

برای انجام معاملات خوب در نظر "نیلز اشمیت" هیچ راهی دور نیست. وزیر اقتصاد ایالت بادن و وتمبرگ المان در معیت نمایندگان شرکت های جنوب این کشور در تعطیلات آخر هفته گذشته به عربستان سعودی رفت. یک مجله سعودی تصویر این سیاستمدار حزب سوسیال دموکرات را با خنده روترین نمایندگان تجارتی ریاض درج نمود. با روحیه ای بسیار عالی و معاملاتی بهتر: قریب یک چهارم صادرات المان به کشورهای خلیج از ایالت بادن و وتمبرگ می باشد و در صورتی که مذاکرات در آنجا ثمربخش باشند به زودی چند دالر بیشتر پول نفت به این ایالت سرازیر می گردد. سفر اشمیت چیز فوق العاده ای نیست. سیاستمداران و مدیران شرکت های المان برای ارتباط با کشوری که به حقوق بشر اعتنائی نمی کند و اسلام تحمل ناپذیر و عقبگرا را دنبال می کند، صف کشیده اند.

رئیس جمهور ایالت بایر، هورست زه هوفر امسال آنجا بود. وزیر اقتصاد المان، زیگمَر گابریل نیز همچنین. بنا بر اطلاع وزارت اقتصاد متبوع اشمیت، در باره موضوعات حقوق بشر و تروریسم اسلامی پیش از آن با سفیر عربستان در المان مذاکره شده بود. علاوه بر آن با فعالان حقوق بشر نیز صحبت شده بوده.

معامله بر طبق روال عادی! خبر اصلی بدین قرار است: سیاست و اقتصاد به کار خود مشغولند، اگرچه دنیا به واسطه ترور و جنگ تعادلش را از دست می دهد و کشورهای خلیج مانند عربستان سعودی و قطر نمی توانند خود را بی تقصیر قلمداد کنند.

در یکی از خطرناک ترین مناطق جهان، سیاست غرب در جست و جوی ثبات است و در جست و جوی واسطه هائی دارای ارتباط با جهانی که مرزهایش در هم می ریزند، هر چقدر هم که این واسطه ها مشکوک باشند. این که در این شرایط در هم و برهم چه کسی از چه کسی حمایت می کند، به سختی می توان گفت. هیچ کس حاضر نیست با دولت به اصطلاح اسلامی در رابطه قرار داده شود. قطر که بالاترین درآمد سرانه را در جهان دارد، با تمامی قواء در مقابل این شایعات مقاومت می کند. اما جنگندگان افراطی اسلامی جبهة النصرة که خود را به القاعده منسوب می دانند در واقع از قطر در مقابل رژیم دیکتاتوری "اسد" حمایت کرده اند. به نمایندگان حماس و طالبان نیز امارات مزبور در پایتخت خود، دوحه، پناه می دهد.

مجازات کافر اعدام است

هنگامی که وزیر توسعه المان، گِرد مولر، که وابسته به حزب سوسیال مسیحی است در مصاحبه ای تلویزیونی قطر را به عنوان یکی از کشورهای که ممکن است از دولت اسلامی حمایت مالی کند نام برد، آنگلا مرکل از او حمایت نکرد زیرا دلیلی برای این گفته موجود نیست. به گفته خانم صدر اعظم المان دولت اسلامی از لحاظ مالی قویست و تا جایی که وی می داند قوت آن متکی بر حمایت کشور دیگری نبوده و به لحاظ ایدئولوژیک به کشور سلطنتی عربستان سعودی نزدیک است. اما آنها با خانواده ابن سعود مخالف اند، با کشوری اسلامی که ایدئولوژی خود را در سراسر جهان تبلیغ می کند، افراد منتقد را شلاق می زند، کلیسا و کنیسه ممنوع اند، اقلیت شیعه، زنان و همجنس بازان تحت تبعیض قرار دارند، مجازات ارتداد اعدام است، ارزشهای غرب که پس از ضربات اخیر پاریس همه جا به آنها سوگند یاد می شود، نه مقبول دولت اسلامی بوده و نه مقبول عربستان سعودی است. حتا اکثر کشورهای خلیج در قبال برادران و خواهران دینی مظلوم سوری خود حاضر به پذیرش آنها نبوده، پناهجویان در خلیج مطلوب نیستند.

با اینحال از جانب سیاستمداران به ندرت مورد انتقاد قرار می گیرند. و آنچه که برای سیاستمداران مقبول است، برای اقتصاد روال عادیست. هنگامی که امیر نشین کویت در سال ۱۹۷۴ در شرکت مرسدس بنز سرمایه گذاری کرد، نگرانی زیاد بود. عده ای نگران شده بودند که صنایع المان در خطر حراج قرار دارد. به ویژه به خاطر این که خانواده کوانت که هنوز سرمایه دار اصلی مرسدس بنز می باشد خبر آن را از رقیب خود "بی امی وی" مخفی نگاه داشته بود. حال که ۴۰ سال از آن زمان می گذرد هنوز هم کویت سهامدار مرسدس بنز است و نگرانی از بین رفته است. سرمایه گذاران عرب از جمله لوازم سرمایه داری هستند و به ندرت سرمایه گذاری های چشمگیر موضوع مذاکره می شوند.

در مبارزه بر سر بلبیدن میان فولکس واگن و پورشه قطر تبدیل به یکی از شرکای کلان شد. هرگاه شرکتی به ناجی محتاج گردد آنها حاضر و آماده اند. در سال بحرانی ۲۰۰۹ شرکت دایملر (مرسدس بنز) ابوظبی را که دومین سرمایه گذار عرب در آنجاست پذیرفت که البته در این بین دوباره از گود بیرون رفته است. در مورد شرکت ساختمانی هُخ تیف نیز آنها جزو سرمایه گذاران هستند. رشد سرمایه دویچه بانک که به لحاظ آبروریزی در سال گذشته به صرافت افتاده بود را نیز درآمد نفت قطر بی سر و صدا رد کرد. ۱,۷۵ میلیارد یورو سهام شرکت پارامونت هلدینگ سرویس را که تحت کنترل عموم قرار گرفته است شیخ "حمید بن جابرالتحانی" قطر، پیش از وارد شدن آن به بورس خریداری نمود. این بود که دویچه بانک اعلام کرد: «ما به اعتماد ایشان به دویچه بانک خوش آمد می گوئیم».

ابانی از تماس ندارد: وزیر اقتصاد آلمان، گابریل با وزیر دارایی عربستان، عبدالعزیز العصفاف در مارس ۲۰۱۵

(dpa)

منابع مالی خلیج غالباً هنگامی که احتیاج به پول ضروری بوده است حضور داشته اند. هنگامی که ابوظبی به دایره سرمایه گذاران دایملر بنز وارد شد، سهام شرکت بنز عملاً در حال افت بود. در مبارزه میان شرکت **هخ تیف** و شرکت اسپانیایی **ای سی اس** قطری ها به اصرار **هخ تیف** در نقش ناجی وارد گود شدند که با اینحال نتوانست از غلبه **ای سی اس** بر **هخ تیف** جلوگیری کند. نجات دهنده سازنده صفحات سولار «سولار ولت» نیز قطر بود.

انجام این سرمایه گذاری ها کار حساسی است. زیرا سرمایه های دولتی خلاف بانک ها و صندوق های سرمایه گذاری تحت نظر هیأت ناظر نیستند. این که آیا با این سرمایه گذاری ها اهداف سیاسی نیز دنبال می شوند، روشن نیست. تا مدت ها نمی شد ستراتیژی راهنمایی را در مورد کشورهای خلیج تشخیص داد، به استثنای بارور کردن پول فروش نفت. تا این که از چندی پیش می توان ستراتیژی را ملاحظه نمود: مثلاً به دست گرفتن اختیار **ایر برلین** توسط هواپیمائی ملی امارات متحده عربی، اتحاد، گامی است ستراتیژیک برای به دست آوردن بخش بزرگ تری از بازار تردد هوایی. در صنایع کیمیائی نیز می توان خریدهای ستراتیژیک را مشاهده نمود.

چشم پوشی از معامله در صورت لزوم

اگر از جانب سیاست، استانداردهائی مقرر نشوند، شرکت ها دست خود را باز می یابند. همان سرمایه گذاری در دایملر بنز نیز با تأیید همراه بود: گفته می شد چه خوب است که اینکار از جانب رقبای بنز که فورد و جنرال موتورز باشند انجام نشد. این که چه وقت مصداق شعار «تحول از طریق معامله» از بین خواهد رفت، هیچ معلوم نیست. به قول **کلاوس نیدینک**، پول با اخلاق بیگانه است. او به عنوان معاون ریاست انجمن آلمانی حفاظت از اوراق بهادار، شرکت های بزرگ را فراخواند به این که تا جایی که اختیار دارند با دقت توجه کنند که طرف معامله شان کیست و تا کنون امکان همکاری با اسلامگرائی و تروریسم در بازار سرمایه موضوع نبوده است. «اما این می تواند تبدیل به موضوع بزرگ تری شود». به نظر یک کارشناس اخلاق اقتصاد از اهالی شهر کلن به نام **پرنده ایرلین پوش** شرکت ها موظف اند «بررسی های عمیقی انجام داده و به قضاوت روشنی دست یابند که آیا توسط معاملات آنها حقوق بشر مستقیماً یا غیر مستقیم لگدمال نمی شود». شاید آنها مجبور باشند از برخی معاملات چشم پوشی کنند.

حتا از معاملات اسلحه با کشورهای خلیج نیز آلمانی ندارد. در نیمه اول سال ۲۰۱۵ شرکت های آلمان فقط به انگلستان و اسرائیل بیشتر اسلحه صادر کردند تا به عربستان سعودی. با میزان ۱۸۰ میلیون یورو این صادرات به همان میزانی بود که بر اساس گزارش صادرات تسلیحاتی وزارت اقتصاد آلمان در نیم سال پیش تر بوده است. صادرات مزبور شامل بوده اند بر «باربرهای غیر مسلح» و «قطعات هواپیماهای جنگی». قطر نیز در لیست مشتری

های مزبور می باشد. به نظر **کاتارینا دروگه** که ناظر حزب سبزها در شورای اقتصاد و انرژی در مجلس المان است «باید این صادرات غیر مسوولانه فوراً پایان یابد». و اصلاً روشن نیست که آیا کالاهای صادر شده در آن کشورها باقی بمانند.

۹ میلیارد صادرات به عربستان سعودی

فراکسیون **دروگه** اکنون در بیانیه ای از دولت المان خواهان این شده است که «ارسال زرهپوش و سایر جنگ افزارها به قطر بلافاصله متوقف و اجازه داده شده به شرکت **کراوس مافای وگمان** لغو گردد». **دروگه** شانس موفقیت این درخواست را زیاد ارزیابی نمی کند. وزیر اقتصاد المان، **گابریل**، از عمل به قول خود در این زمینه بازمانده است. علاوه بر این شرکت تولید کننده تسلیحات، **هیکلر و کُخ** در مورد کندی عمل در دادن جواز صدور از طریق دادگاه علیه اداره مرکزی مسوول کنترل اقتصاد و صادرات اقدام نموده است. این امر به طور مشخص مربوط می شود به جواز صدور برای قطعاتی که در تولید مجاز مسلسل ۳۶ به عربستان سعودی به کار می روند.

اکثر کشورهای خلیج به میمنت فروش نفت بسیار ثروتمند هستند. لذا غالباً چنین استدلال می شود که دیگر جای معاملات کمتر با کشورهای خلیج نیست. نظری به ارقام، موضوع را به گونه ای دیگر نشان می دهد. با این که صدور به منطقه مزبور در سال های گذشته بسیار بیشتر شده است، بر طبق محاسبات رئیس بخش اقتصاد ملی **کُمرس باتک**، **یورگ کرمر**، «کالاهایی که به عربستان سعودی ارسال می گردد بیش از ۸٪ کل صادرات المان نیست و صادرات به قطر ۲٪». برای مقایسه، به گفته **کرمر**: در سال های ۲۰۱۲ تا ۲۰۱۴ صادرات المان به روسیه ۹ میلیارد یورو کاهش یافته است و این دقیقاً برابر میزان صادرات المان به عربستان سعودی در سال گذشته است. وی می گوید: «برخی از شرکت ها از یک چنین نقصانی لطمه دیده اند. اما این بر کل اقتصاد ملی المان به ندرت اثر دارد».

اهمیت پول خلیج در بازارهای سرمایه گذاری

و وابستگی به نفت که غالباً از آن سخن می رود؟ به گفته کارشناس مزبور با نگاه دقیق تر دیده می شود که این ادعا اشتباه است. عربستان سعودی در واقع ۱۲,۹ درصد کل نفت خام جهان را تولید می کند. «اما فقط یک درصد نفت خام وارداتی المان در این اواخر از عربستان سعودی بوده است». روسیه ناروی و انگلستان چندین برابر آن به المان نفت صادر کرده اند. حتاً کشورهایی مانند نیجریه و قزاقستان به لحاظ آماری بیش از عربستان سعودی به المان نفت صادر کرده اند. **کرمر** که کارشناس اقتصاد است نه تحریم اقتصادی را پیشنهاد می کند و نه آن را اصلاً در حال حاضر موضوع می داند. سیاستمدار حزب سبزها، خانم **دروگه** نیز از مذاکرات سیاسی جانبداری می کند.

اما پول خلیج واقعاً دارای اهمیت است. در پایان سال ۲۰۱۴ صندوق مشترک سرمایه گذاری ابوظبی، عربستان سعودی، کویت و قطر بر حسب محاسبات انستیتوت **سُورین ولز فُوند** دارای رقم افسانه ئی ۲,۳ میلیارد دالر بوده است. این سرمایه در بورس ها و اوراق بهادار غرب نیز حضور دارد. هرچه بیشتر بهای نفت افت کند به همان نسبت شیوخ این پول را از بازار سرمایه خارج خواهند کرد تا بتوانند بار برنامه اقتصادی خود را کاهش دهند. یکی از اثرات اینکار در سپتمبر گذشته قابل لمس بود. هنگامی که صندوق سرمایه گذاری عربستان سعودی ۵۰ میلیارد دالر از صندوق های بین المللی بورس خارج کرد. در آن وقت مدیران بورس از دوشنبه سیاه یاد کردند. و این احتمالاً آخرین موردش نخواهد بود.

برگرفته از روزنامه فرانکفورتر آلمانیه – ۲۸ نومبر ۲۰۱۵

<http://www.faz.net/aktuell/wirtschaft/wirtschaftspolitik/in-den-beziehungen-zu-den-saudis-kennt-geld-keine-moral-13935855.html>

*- برند فرایتاگ: گزارشگر اقتصادی روزنامه راین- نکار-زار، مستقر در لودویگز هافن

** - یوهانس پنه کامپ : دبیر اقتصادی فرانکفورت الگماینه